**Dosarul Nr. 1-29/24**
**1-24014892-32-1-07022024**

**S E N T I N Ţ Ă**
**în numele Legii**

**30 septembrie 2024** **or.*****

Judecătoria Hînceşti, sediul *****
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Svetlana Bubuioc
Grefierul Lilia, Plugaru, Anastasia Mereacre
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura raionului ***** – Tudor Jalbă, Dumitru Barbuța
Părții vătămate *****
Avocatului părții vătămate Pintilie Ciobanu
Avocatului inculpatului Serrghei Postica
Inculpatului Midoni Ion

a examinat în şedinţă de judecată publică, **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală**, cauza penală de învinuire a lui:

**Midoni Ion Gheorghe,** a.n.*****, IDNP *****, originar și domiciliat în r. *****, s.*****, modovean, cetățean al Republicii Moldova, nesupus militar, necăsătorit, studii medii incomplete, oficial neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior ne judecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.171 alin.(1) Codul penal.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 07.02.2024 până la 30.09.2024.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Dumitru Barbuța s-a pronunțat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Midoni Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.171 alin.(1) Codul penal, și de a-i stabili pedepsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea, acuzarea a pledat pentru încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judicare în sumă de 1620 lei. Corpul delict de restituit.

Avocatul părții vătămate Pintilie Ciobanu a solicitat aplicarea unei pedepse mai blînde, iar partea vătămată a solicitat ca inculpatului să nu-i fie aplicată nici o pedeapsă,deoarece l-a iertat.

Avocatul Postica Serghei în interesele inculpatului Midoni Ion, a solicitat aplicarea unei pedepse cu închisoare,dar cu suspenadarea acesteia pe un termen de probațiune.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

**a c o n s t a t a t:**

**1.** Midoni Ion, la 09 septembrie 2023, aproximativ la orele 23:00, urmărind scopul comiterii infracțiunii de viol, conștientizînd caraterul ilegal al acțiunilor sale,prevăzînd urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a pătruns în domiciliu cet.*****,a.n.1952 din s.***** r.*****, unde aplicînd constrîngere fizică, a îmbrîncit-o pe *****, în rezultat căreia ultima a căzut pe patul din odaie și cunoscînd că victima se află în stare fizică precară din cauza vîrstei înaintate,în timp ce ultima încerca să opună forță fizică, i-a aplicat lovituri cu pumnii peste corp, dezbrăcînd-o de haine. În continuarea acțiunilor sale, Midoni Ion, contrar voinței victimei *****, a întreținut cu ea un act sexual neconsimțit în formă normală, prin introducerea în mod repetat a penisului în vagin,după care, a întreținut cu victima,contrar voinței ei, un raport sexual neconsimțit în formă anală, prin introducerea în mod repetat a penisului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202302P2222 din 19.09.2023, victimei

***** i-au fost cauzate excoriații la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul toracelui posterior pe stînga,cu trecere în regiunea lombară,echimoze și excoreații la nivelul peretelui antero-lateral drept al vaginului,care a putut fi produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp semidur (penis în ecerție,deget) himen hipertofiat,dispus parietal,cu rupturi vechi,cicatrizate, leziuni corporale,care se califică în comun cît și separat ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

**2.** În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Midoni Ion, fiind asistat de avocatul Postica Serghei, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

**3.** Reieșind din prevederile art. 364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 03 septembrie 2024 cererea inculpatului Midoni Ion cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

**4.** Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

**5.** Audiat în şedinţa de judecată sub jurământ, inculpatul Midoni Ion vina şi-a recunoscut-o integral, a declarat că pe data de 09.09.2023 pe la orele 23:00 s-a pornit la sora sa, era în stare de ebrietate, trecînd pe lîngă domiciliu lui ***** din s.***** r.*****, acolo erau niște băieți,care serveau vin, l-au chemat și servit și pe el. Apoi a pătruns în domiciliu la *****, a lovit-o, a îmbrîncit-o și a întreținut cu ea raport sexual în formă normală și anală. Solicită ca să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Îi pare rău de cele comise .

***<u>Aprecierea probelor de către instanța de judecată</u>***.

**6.** Potrivit art. 384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

**7.** Conform art. 389 alin. (1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

**8.** Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

**9.** În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

**10.** În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

**11.** Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Midoni Ion î-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 12.09.2023 , (f.d.9-13);
- procesul-verbal de examinare adin 12.09.2023 (f.d.37-40);
- procesul-verbal de ridicare din 11.09.2023, (f.d.34-35);
- raportul de expertiză judiciară cu nr.202302P2222 din 19.09.2023, conform căruia,victimei ***** i-au fost cauzate excoriații la nivelul feței, echimoze multiple la nivelul toracelui posterior pe stînga,cu trecere în regiunea lombară,echimoze și excoreații la nivelul peretelui antero-lateral drept al vaginului,care a putut fi produsă în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp semidur (penis în ecerție,deget) himen hipertofiat,dispus parietal,cu rupturi vechi,cicatrizate, leziuni corporale,care se califică în comun cît și separat ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, (f.d.47-49)
- declarațiile părții vătămate *****, (f.d.19-20);
- declarațiile martorului Sprîncean Ana,(f.d.21-22),
- declarațiile martorului Sprîncean Ion, (f.d.27-29),
- declarațiile martorului Șalaru Grigore, (f.d.30-32)â

**12.** În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

**13.** Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii

care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

**14.** Potrivit art.6 alin.(1) din Codul Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

**15.** Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

**16.** Conform art.99 alin.(2) Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

**17.** La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

**18.** Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

**19.** Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Codul de procedră penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

**20.** În privința inculpatului Midoni Ion a fost pornită şi efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceștea într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

**21.** Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului Midoni Ion deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 171 alin.(1) Codul Penal al Republicii Moldova, după semnele calificative: ***violul, adică actul sexual neconsimțit.***

**22.** La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

**23.** În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal al RM „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale."

**24.** În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

**25.** Potrivit art. 113 Codul Penal al RM „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători".

**26.** În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracţiune acţiunea sau inacţiunea care, deşi, formal, conţine semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanţă, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracţiuni.

*Cu referire la comiterea infracţiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Codul penal, instanţa reţine următoarele.*

**27.** Obiectul juridic special al violului la caz nu este unul complex, ci unul simplu, întrucât îl constituie relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate *****, care sunt apărate împotriva actului sexual neconsimțit.

**28.** Obiectul material al infracţiunii prevăzute la art. 171 CP, îl constituie corpul persoanei.

**29.** Victima infracțiunii de viol are fie o altă apartenenţă sexuală faţă de autorul infracţiunii (sau față de coautorul care săvârșește acțiunea principală din cadrul violului), fie aceeaşi apartenenţă sexuală cu autorul infracţiunii (sau cu coautorul care săvârșește acțiunea principală din cadrul violului).

**30.** Latura obiectivă a infracţiunii săvârşite s-a exprimat în fapta prejudiciabilă, concretizată în acţiuni. Infracțiunile privind viaţa sexuală se comit

numai prin acțiuni. Aceste acțiuni presupun un raport sexual, ori o activitate complementară contactului sexual. Alături de aceste acțiuni care au un caracter principal pot subzista acțiuni adiacente, constând în constrângere explicită sau implicită, folosită ca procedeu de atingere adusă obiectului juridic secundar al infracțiunilor analizate. Faptele inculpatului sunt combătute prin probele administrate pe caz și cercetate în ședința de judecată

**31.** Latura obiectivă a violului este întregită numai atunci când acţiunea principală este însoţită de acţiunea adiacentă în oricare din modalităţile sale normative.

**32.** Privitor la acţiunea principală, prin **act sexual** se înțelege acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect - noțiune definită în alin. (1) art. $132^2$ CP.

**33.** Constrângerea psihică se manifestă prin violenţe exprimate prin ameninţări de aplicare a forţei asupra victimei, cu scopul de a înfrânge rezistenţa victimei şi de a o forţa să întreţină cu făptuitorul acte sexuale.

**34.** Astfel, infracţiunea prevăzută de art. 171 Codul penal este o infracțiune formală și se consideră consumată odată cu începerea actului sexual, adică din momentul introducerii depline sau parţiale a oricărei părți corporale sau a oricărui obiect în cavitatea vaginală, în cavitatea anală sau în cavitatea orală a victimei, indiferent de consecinţe.

**35.** Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art.171 CP se exprimă în vinovăţie sub formă de intenţie directă.

**36.** Subiectul infracţiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani. În speță, inculpatul întrunește condițiile subiectului infracțiunii.

**37.** Așadar, în sensul art.394 Codul Procedură Penală al RM, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului Midoni Ion, considerând că acesta a comis infracţiunea prevăzută la art. 171 alin.(1) Codul penal*,* ***violul, adică actul sexual neconsimțit.***

**38.** Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

**39.** Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

**40.** La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea

săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

**41.** Potrivit art.61 alin.(2) Codul penal pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

**42.** Astfel, urmează a fi reţinut că din dispoziţiile art. 75 alin.(l) Codul penal al Republicii Moldova, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

**43.** După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

**44.** Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

**45.** Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

**46.** Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

**47.** La caz, instanța concluzionează, că inculpatul Midoni Ion la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, potrivit revendicării anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina integral și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el, cu partea vătămată s-a împăcat și care a solicitat ne aplicarea față de inculpatul Midoni Ion a unei pedepse, se căiește sincer de cele comise.

**48.** În continuare instanța de judecată relevă că, circumstanțe agravante instituite de art. 77 Codul Penal al Republicii Moldova instanța nu a reținut și nici nu au fost invocate de către acuzarea de stat, în sensul art.76 alin.(1) lit.a) din Codul penal- circumstanțe atenuante nu s-au reținut.

**49.** Instanța de judecată nu poate reține cu titlu de circumstanță atenuantă recunoaşterea vinovăţiei, în condițiile în care cauza a fost examinată în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. $364^1$ Codul de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea pedepsei.

**50.** Instanța reține că infracțiunea comisă de inculpatul Midoni Ion prevăzută de art.171 alin.(1) Codul penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani și conform art.16 Codul penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

**51.** Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. $364^1$ din Codul de procedură penală coroborat cu art. $80^1$ Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

**52.** În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Codul penal, după aplicarea prevederilor art. $80^1$ alin. (1) Codul penal se modifică și se va aplica următoarele limite de la 2 ani și 3 luni până la 5 ani și 3 luni.

**53.** Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, ”închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar”. ”Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani”.

**54.** Conform prevederilor art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

**55.** Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii. Astfel, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracţiunii, se stabileaște numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

**56.** În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancţiunii normei penale speciale imperative, incriminate inculpatului, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită, dar şi cu comportamentul şi starea persoanei inculpatului.

**57.** Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanţie sau asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

**58.** Astfel, la aplicarea pedepsei inculpatului Midoni Ion, instanța de judecată, ține cont de prevederile art.80[1] Codul penal, și îi va stabili în baza art. art. 171 alin.(1) Codul Penal pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

**59.** Subsidiar, instanța de judecată menționează că la stabilirea pedespsei a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiuni, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, de personalitatea inculpatului, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiuni nu reprezentă un incident în viața inculpatului.

**60.** Totuși, închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse şi se aplică doar în cazurile când corectarea şi reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

**61.** Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal al RM, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare

condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respective.

**62.** La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

**63.** Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal al RM, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Midoni Ion nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

**64.** În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Midoni Ion, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 2 (doi) ani, și se explică inculpatului Midoni Ion că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

**65.** La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal al RM.

**66.** Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal al RM, instanţa de

judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Midoni Ion restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art.90 Cod penal al RM, şi anume a obliga pe Midoni Ion să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

**67.** În acest sens, instanța va acorda posibilitatea inculpatului de a se corecta și a demonstra că faptele comise au fost o întîmplare și o greșeală, fără izolarea lui de societate.

**68.** Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public. În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

**69.** În cazul respectiv, instanța de judecată consideră că este prematur de a fi numit inculpatului Midoni Ion o pedeapsă în formă de închisoare, în situația în care acesta este prima dată tras la răspundere penală, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă – pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață.

**70.** Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracțiuni. Instanța evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate.

**71.** Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Or, în condițiile în care se constată că este posibilă corectarea fără împovărarea excesivă a subiectului, urmează a fi aplicate acele măsuri care ar dăuna mai puțin inculpatului.

**72.** Totodată, instanța de judecată ține să reitereze că scopul pedepsei penale nu este ca, aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei și statul să nu urmărească răzbunarea, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității. Mai mult, instanța menționează că și Curtea europeană a drepturilor omului în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să

se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108).

**73.** Prin urmare, instanța ia în considerație faptul că reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiind convinsă că, sistemul de valori cultivate în penitenciar nu trebuie să fie prima soluție de corectare a comportamentului unei persoane condamnate pentru prima dată.

**74.** Așadar, instanța consideră că soluția adoptată de către instanță în speța dată își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Midoni Ion, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, va duce la

conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte,

inclusiv ce ține de comportamentul său.

***<u>Corpurile delicte</u>.***

***75.*** Potrivit art.158 alin.(1) Cod de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

***76.*** Soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art. 162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

***77.*** Potrivit prevederilor art. 106 Codul Penal confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorilor valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orce venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deţinute contrar dispoziţiilor legale; f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului. ($2^1$) Dacă bunurile rezultate din infracţiuni şi veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea partea din bunuri sau contravaloarea

acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracţiuni și a veniturilor de la aceste bunuri; (3) Dacă bunurile menționate la alin. (2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă; (4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabileşte o pedeapsă penală; (5) Confiscarea specială nu se aplică în cazul infracţiunilor săvârşite prin intermediul unui organ de presă sau al oricărui alt mijloc de informare în masă.

***78.*** Corpurile delicte – un maiou de culoare sură fără mîneci și o pereche de pantaloni blugi de culoare albastră cu ștersături de culoare albă, recunoscute ca corp delict prin ordonanța din 13.09.2023,(f.d.41), predate în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni conform ordonanței din 06.11.23, (f.d.42) și chitanței nr.1952 (f.d.43) se vor restirui proprietarului Midoni Ion, după irevocabilitatea sentinței.

***<u>Cu privire la măsura preventivă</u>***.

**79.** Potrivit art.395 alin.(1) lit.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

**80.** Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Midoni Ion nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

**81.** Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului Midoni Ion, până la devenirea definitivă a prezentei sentințe.

**82.** În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului, instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulaţie este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea naţională, cât şi legislaţia internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat.

**83.** Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislaţia în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerinţa în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

**84.** La capitolul măsurii preventive ce urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului Midoni Ion, instanţa ţine să menţioneze raţionamentele constatate de Curtea Europeană, care a apreciat că, după pronunţarea unei hotărâri de

condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art.5§1 lit.a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art.5§1 lit.c).

**85.** Acțiune civilă nu a fost înaintată.

***Cheltuielile judiciare.***

**86.** În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

**87.** În corespundere cu prevederile art.227 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele:1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

**88.** Art.228 Codul de procedură penală stipulează: (1) În modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenţii procedurali, interpreţi, traducători, experţi, specialişti, reprezentanţii legali ai părţii vătămate, ai părţii civile: 1) cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; 2) cheltuielile de cazare; 3) salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; 4) cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei. (2) Organele, întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de stat sunt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanţei. (3) Expertului şi specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparţin şi care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. (4) Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligaţiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. (5) Cheltuielile suportate de persoanele menţionate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărîri a organului de urmărire penală sau a instanţei în mărimea stabilită de legislaţia în vigoare.

**89.** Consecutiv, art.229 Codul de procedură penală stabilește că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor. În cazul condamnării câtorva persoane în aceeași cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependență de vinovăția, gradul de răspundere și situația materială a fiecăreia din ele. În cazul încetării urmăririi penale în urma împăcării părții vătămate cu învinuitul, inculpatul, instanța de judecată poate trece cheltuielile judiciare în sarcina părții vătămate, a învinuitului, inculpatului sau numai a uneia din părți. În caz de deces al condamnatului până la intrarea în vigoare a sentinței, cheltuielile judiciare nu pot fi puse în sarcina succesorilor lui. În cazul condamnaţilor minori, pot fi obligaţi la achitarea cheltuielilor judiciare părinţii sau tutorii minorului condamnat dacă se constată că ei au avut neajunsuri serioase la îndeplinirea obligaţiilor lor faţă de minor.

**90.** Urmare, instanța de judecată reține că la materialele cauzei penale este anexat raportul expertizei judiciare cu nr. 202302P2222 din 19.09.2023 în suma de 740 lei,(f,d.47-49) și raportul de expertiză judiciară nr. 202302P2226 din 25.10.2023 în suma de 880 lei (f.d.59-60. Având în vedere normele legale indicate supra, instanța de judecată consideră întemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Midoni Ion în contul statului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare în mărime totală de 1620,00 (una mie șase sute douăzeci,00) lei.

**91.** Astfel, instanța raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât vina acestuia este dovedită indubitabil, or, efectuarea expertizelor au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

**92.** În conformitate cu prevederile art.70, art.72, art. $80^1$, art.88, art.90, art.106 Codul penal, art.$364^1$ Codul de Procedură Penală, art.162, art.227-229, art.389, art.392-395 Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

**h o t ă r ă ş t e:**

Midoni Ion Gheorghe se recunoaşte vinovat în săvârșirea infracţiunii prevăzute de art.171 alin.(1) Codul Penal al Republicii Moldova, și în baza acestei legi, cu aplicarea art.364[1] Codul de procedură penală coroborat cu art.80[1] Codul penal, i se aplică pedeapsa-

3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis**.**

În temeiul art.90 Codul Penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Midoni Ion prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă Midoni Ion să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului de probațiune;

Se aplică inculpatului/condamnatului Midoni Ion măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Se încasează de la Midoni Ion în contul statului, cheltuielile judiciare în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare în cauza penală, în mărime totală de 1620 (una mie șase sute douăzeci,00) lei.

Corpurile delicte – un maiou de culoare sură fără mîneci și o pereche de pantaloni blugi de culoare albastră cu ștersături de culoare albă, recunoscute ca corp delict prin ordonanța din 13.09.2023, predate în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni conform ordonanței din 06.11.23 și chitanței nr.1952, se vor restirui proprietarului Midoni Ion, după irevocabilitatea sentinței.

Sentinţa cu drept de recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni.

**Preşedintele şedinţei,**
**Judecătorul** **Svetlana Bubuioc**